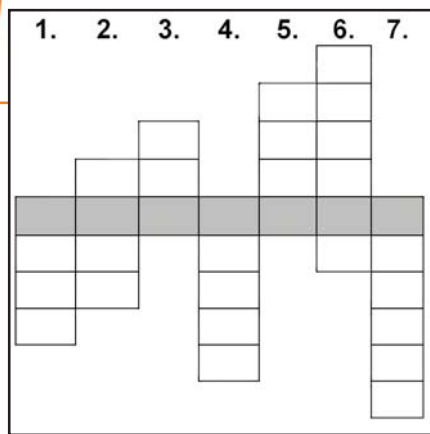

Luštěte... :o)

1. Noční pták (dravec)
2. Čert má na hlavě dva ...
3. Žije v čistých řekách...
4. V kleci byli dva orangutani a šimpanzi, což jsou primáti neboli
5. Hloupý člověk pojmenovaný po jednom kopytníkovi.
6. K snídani míváme chleba nebo ...
7. Mužský protějšek slepice

Dvoustranu připravuje: Jana Jandovská

Víte, že...
lední medvědi jsou velmi dobrými plavci? V otevřené vodě vyvinou rychlost až 10 km za hodinu. Předními robustními tlapami pádlují a zadní nohy používají jako kormidlo. Duté, vzduchem naplněné pesíky srsti zvyšují vzdušnost těla. Při potápění mají oči otevřené, ale nozdry uzavřou. Medvěd zadrží při potápění dech až na dvě minuty a přeplave nepozorovaně pod kořisti. Na jeho jídelníčku vedou především mořští ptáci nebo tuleni slunící se na hladině.

Napište nám...

Kdeko letos naříká, zima bude veliká. Rampouchy nám dopřeje, všude budou závěje. Zmrznou kliky u dveří, sníh bude i k večeri. To Sokola kamarádi mají ale zimu rádi. Můžou bruslit, sáňkovat a potom se koulovat.

Veronika Trösterová,
7. třída

Vánoční SUDOKU

Tentokrát jsme pro vás připravili OBRÁZKOVOU SUDOKU s vánoční tematikou, kterou otiskujeme na zadní straně obálky našeho časopisu. Pokud se vám podaří vlepít na prázdná místa správné obrázky a takto vyluštěný rébus či jeho kopii do 15. 1. 2007 poslat na adresu redakce, tři vylosovaní správní luštitelé obdrží zajímavou knižní odměnu.

-red-

Lesní fantom neboli vakoveverka létavá

Jsou 13–15 cm dlouzí a přibližně stejnou délku má i jejich hustý, ovíjivý ocas. Jejich malé postavičce dominují velké uši a oči. To jsou šedí nebo červenohnědí páni lesů severovýchodní, jihovýchodní a východní Austrálie, Nové Guineje, Indonésie, Bismarckových ostrovů a Tasmánie – vakoveverky létavé. Ve volné přírodě se dožívají 5–8 let, v zajetí až 10–15 let.

Dnes můžeme mít vakoveverky i doma. Pokud se rozhodnete pořídit si do svého pokojíčku tohoto chlupatého kamaráda, nesmíte zapomenout na jeho bydlení. Například vzdálenost mříží jeho klece by měla být větší než 25x15 mm, celková velikost klece pak 2x1x2 m nebo větší, přičemž by měla být stavěna do výšky. Nesmíte totiž zapomenout, že se jedná o zvířátko, která obývají stromy. Chovejte je raději ve skupinách, protože samotná vakoveverka může umřít na osamělost. A na co v kleci nezapomenout? Nejdůležitější je úkryt na spaní, může být například z ptačí budky se zvětšeným otvorem. Kvůli přiblížení k přirozeným podmínkám zvířat by jejich hnízdo mělo být co nejvýš v kleci.

Důležité jsou samozřejmě větve na šplhání, které vyberete zásadně jen z nejedovatých stromů. Větve musí být určité síly, aby se pod zvířaty nelámaly. Jako substrát na dno klece použijte mulčovací kůru nebo piliny. Pro-

tože vakoveverky pobíhají po zemi a hledají spadlé kousky ovoce a oříšky, měl by být tento substrát požitelný, takže rozhodně nekupujte kočičí podestýlky. Misky se žrádlem a pitím umístěte v horní části klece. Zvířata také ráda používají suché listy nebo listy z čerstvých větví jako

materiál na stavbu hnízda. Ke sběru mají vypracovanou docela zajímavou metodu – zamotají si ocásek a cpou lupeny do tohoto kroužku. Vypadá to skoro, jako by měla na ocásku uzel. Protože savci mají

řízení teploty těla, dají se chovat v normálních pokojových podmínkách (18–24 °C). V teplém létě je možné v noci postavit klec také ven a vybavit ji slabou modrou lampou. Vakoveverky rády ukořistí přilákaný hmyz jako doplněk stravy. Ve volné přírodě papkají kromě hmyzu nektar květů, mizu blahovičníků a ptáčata. Nakusují kůru stromů a slízávají vytékající mizu. V zajetí je jejich potrava složena především z ovoce (zralé melouny, bílé hrozny, jablka) a zeleniny (mrkev a okurky), z 25 % jedí hmyz (cvrčci, mouční červi), různé zrníčkové jídlo pro hlodavce, pražené arašidy ve slupce, oříšky.

U oříšků ale pozor – kvůli jejich tučnosti by mohla mít zvířátko problémy. Opatrně také s ovocnými šťávami, dětskými piškoty, vařenými vejci, mléčnými produkty, medem a s hotovým krmením pro papoušky.

-jkk-

Keramické trhy v Berouně

Dvakrát do roka se v Berouně konají keramické trhy, které nesmíme propást.

Ráno v osm hodin nastoupíme u nás do vlaku a v deset, s přestupem v Rakovníku, jsme už v Berouně.

Vystoupíme a hned začneme tvořit skupinky, kdo s kým půjde. Za chvíli jsme na náměstí, kde začne tlačence v jednom velikém chumlu lidí. Tlačíme se ke stánkům, abychom toho viděli co nejvíc.

Nakoupíme si nějaké drobnosti a hlavně se díváme. Rozhod máme asi tři hodiny a pak se scházíme pod hodinami u radnice. Když se sejdem, vydáme se do berounského medvědária. Tady bydlí tři večerníčkoví medvědi – Vojta, Kuba a Matěj.

Pak se již musíme všichni vrátit na nádraží. Po cestě domů si ukazujeme, co jsme si koupili a co jsme viděli. V Rakovníku musíme ještě 40 minut čekat na vlak a kolem šesté jsme konečně doma. V Berouně se nám líbí a už se těšíme na příští trhy. Letos nás jelo 25. Pojedte příště s námi!

Alena Pelcová, 13 let,
T.J. Sokol Hřivice

(převzato z Hřivického sokolíka)

Dvě bronzové pro Angeles dance group

A je to zase tady. Po náročných trénincích se vydáváme 24. 11. 2006 na mistrovství světa do německé Riesy s formací Gorgony a produkcí Lord of the Rings.

Dojeli jsme na místo, kde se vše mělo odehrát. Náš tým si vybral místečko tak, abychom byli pohromadě, uložili si věci a přípravy pokračovaly. Teď už však v jiném slova smyslu - šup do kostýmů, namalovat, rozcvičit a jde se na to. Naše cesta na parket není dlouhá, ale nesmíme opomenout náš pokřik, v němž si vždy dodáme kuráž a ještě větší chuť do tance. Odtančili jsme důležité kolo, po kterém porota musela poslat do semifinále 12 nejlepších. Když vyhlásili náš taneční soubor mezi dvanácti šťastnými, měli jsme moc velkou radost. Už se všichni těšíme na naši večerní produkci, složenou z 48 tanečnicků. Den utekl jako voda a už jsme stáli téměř v pozoru v kostýmech řadu na kosmetické úpravy. Opět pokřik a jde se na to. Jen co jsme dotančili, shlédli jsme naše soupeře a utíkali si na parket pro ohodnocení od poroty.

Juhuuu, obsadili jsme třetí příčku. Byli jsme moc šťastní, ale také utahaní.

Odjíždíme do Drážďan, kde jsme přečkali noc, po níž následovalo tak moc vyčerpávací semifinále. Probíhá to

úplně stejně. Náš pokřik se rozeznívá halou a zase na parket přicházejí očekávané Gorgony. Semifinále se nám moc povedlo, a tak jsme si zajistili postup i do finále spolu s dalšími pěti nejlepšími. Na toto kolo jsme se neuvěřitelně těšili. Povedlo se nám snad ještě více. Následovaly známky. Tedy ohodnocení poroty. Bylo to napínavé, ale přece jen jsme se probojovali na stupně vítězů. Slzy štěstí se z našich očí vyvalily, když jsme se dozvěděli, že právě nám patří titul (tedy již dvojnásobný) druhého vicemistra světa. Obdrželi jsme krásné, velké medaile spolu s diplomem a pohárem. Vydáváme se na cestu domů zpět za šťastnými přáteli a rodinou. Než jsme se stačili vzpomínat, bylo už na naší internetové adrese spousta gratulací. Budeme dělat vše proto, abychom se mohli příští sezónu pokusit na této světové soutěži o další krásné umístění.

Veronika Havranová,
14 let, Sokol Dvůr Králové

Foto M. Lukáš

Do party

Odpoledne si maminka vzpomněla, že potřebuje udělat velký nákup, proto Davida nechala doma a s Monikou a s tátou jeli do supermarketu. David toho okamžitě využil, obul si boty a vyrazil za Martinem.

Zazvonil. Po chvíli se otevřely dveře a ven vyšla Martinova matka.

„Ahoj Eliško,“ pozdravil slušně (nemusel vykat, s Eliškou se znal odmala a done dávna jí ještě říkal teto), „mohl by jít Martin se mnou ven?“

Eliška se zatvářila zmateně: „Počkej, vždyť je to tak hodinu, co říkal, že jde za tebou. Copak nedorazil?“

„Ne nedorazil,“ přiznal David

a cítil narůstající rozpaky. Zřejmě měl Martinovi zajišťovat alibi, jenže o tom nevěděl... To byla dost překerní situace.

„Ahá!“ udělala slavnostně teta Eliška, „tak to si spolu vyřídíme. No nic, jestli bys ho náhodou někde potkal, vyříd' mu, že se má na co těšit...“

„Ehm, vyřídím,“ vysoukal ze sebe přiskřeceně David a raději se rychle klidil z cesty. Věděl totiž, že když se Eliška zlobí, není radno zůstat v její blízkosti. Ještě několik metrů od domu slyšel, jak

rozhořčeně tříská nádobím. Davidovi se nechtělo domů, proto si řekl, že se projde parkem. Třeba tam potkám nějakého známého, pomyslel si.

Ani nevěděl, jak blízko pravdy je. Park začínal za domy na okraji města. Už od nich David viděl, že se na lavičkách povaluje skupina místní mládeže. Nechtěl k nim chodit, ale zdálo se mu, že mezi nimi vidí povědomou bundu...

Opatrně, aby nezbudil přílišnou pozornost, popošel blíž a dělal, že ho zaujaly vývěsky na altánku. Po očku však pozoroval onu sešlost a šokovaně mu poklesla brada. Mezi pubertálními výrostky tam seděl dvanáctiletý Martin, v ruce držel nedopitou láhev a právě ji podával svému sousedovi nalevo. Ostatní tento výjev pozorovali s poněkud vítězoslavným výrazem, skoro jako by předtím nevěřili, že Martin se opravdu napije a nechá alkohol kolovat dál.

David nevěřil svým očím. To že je jeho kamarád? Do čeho se to nechal zatáhnout? Jenže to nebylo všechno. Jeden z orvaných kluků vytáhl krabičku cigaret a nabídl i Martinovi. Ten si se sebejistým

výrazem vzal, nechal si zapálit a vtáhl do sebe kouř. Vzápětí se křečovitě rozkašlal. Ostatní propukli v hurónský smích a mlátili ho do zad.

David vůbec netušil, co by měl dělat. Dokonce chvílemi nevěřil, že je to realita. Vyjeveně zíral na celou partu, až si ho jeden ze členů všimnul. Zahulákal něco ve smyslu, ať David tak hloupě nekouká. David se lekl a viděl, jak se k němu otáčí i Martin.

Jejich pohledy se setkaly. V Martinových očích se objevil strach, ale protože se nechtěl shodit před mnohem staršími a drsnějšími členy klanu, zavolal na svého kamaráda: „Tak už táhni, nebo ti vypadnou voči!“ Ostatní tento výpad ohodnotili velice povzbudivým jástem, ale Davidovi bylo téměř do pláce. Raději už neprovokoval a vytratil se z parku. Po cestě vztekle nakopával každý kamínek, a když dorazil domů, pozdravil rodinu na půl pusy. Věděl, že dřív nebo později potká Martina ve škole nebo venku, ale v tuto chvíli se mu při tom pomýšlení zuřivě rozbušilo srdce. Nejlepší by bylo, kdyby mohl vrátit čas a snad ani nechoďit do parku...

Lenka Khýrová
Sokol Dvůr Králové

